Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B**

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 1346/2000

ze dne 29. května 2000

o úpadkovém řízení

(Úř. věst. L 160, 30.6.2000, s. 1)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Nařízení Rady (ES) č. 603/2005 ze dne 12. dubna 2005	L 100	1	20.4.2005
►**M2**	Nařízení Rady (ES) č. 694/2006 ze dne 27. dubna 2006	L 121	1	6.5.2006
►**M3**	Nařízení Rady (ES) č. 1791/2006 ze dne 20. listopadu 2006	L 363	1	20.12.2006
►**M4**	Nařízení Rady (ES) č. 681/2007 ze dne 13. června 2007	L 159	1	20.6.2007
►**M5**	Nařízení Rady (ES) č. 788/2008 ze dne 24. července 2008	L 213	1	8.8.2008
►**M6**	Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 210/2010 ze dne 25. února 2010	L 65	1	13.3.2010
►**M7**	Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 583/2011 ze dne 9. června 2011	L 160	52	18.6.2011
►**M8**	Nařízení Rady (EU) č. 517/2013 ze dne 13. května 2013	L 158	1	10.6.2013
►**M9**	Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 663/2014 ze dne 5. června 2014	L 179	4	19.6.2014

Ve znění:

►**A1**	Akt o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie	L 236	33	23.9.2003

Opraveno:

►**C1** Oprava, Úř. věst. L 49, 17.2.2007, s. 36 (603/2005)

▼B

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 1346/2000

ze dne 29. května 2000

o úpadkovém řízení

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 61 písm. c) a čl. 67 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na podnět Spolkové republiky Německo a Finské republiky,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ([1]),

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ([2]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Evropská unie si stanovila za cíl zřídit prostor svobody, bezpečnosti a práva.

(2) Řádné fungování vnitřního trhu vyžaduje, aby mezinárodní úpadková řízení probíhala účinně, a toto nařízení je třeba přijmout z důvodů dosažení tohoto cíle, který spadá do oblasti soudní spolupráce v občanských věcech ve smyslu článku 65 Smlouvy.

(3) Činnosti podniků mají stále více mezinárodní účinky, a jsou proto ve zvýšené míře upravovány právem Společenství. Vzhledem k tomu, že platební neschopnost takových podniků ovlivňuje rovněž řádné fungování vnitřního trhu, vyvstává potřeba aktu Společenství, který by koordinoval opatření, která je třeba učinit vůči majetku dlužníka neschopného plnit své peněžité závazky.

(4) Pro řádné fungování vnitřního trhu je nutné vyhnout se podnětům, které motivují zúčastněné strany k převodům majetku nebo soudních řízení z jednoho členského státu do druhého za účelem výhodnějšího právního postavení (tzv. forum shopping).

(5) Těchto cílů nemůže být uspokojivě dosaženo na vnitrostátní úrovni, a proto je opatření na úrovni Společenství odůvodněné.

(6) V souladu se zásadou proporcionality se toto nařízení omezuje na ustanovení, která upravují příslušnost pro zahájení úpadkových řízení a rozhodnutí, která jsou učiněna přímo na základě úpadkových řízení a s takovými řízeními úzce souvisí. Kromě toho obsahuje toto nařízení ustanovení, která se týkají uznávání takových rozhodnutí a rozhodného práva, které tyto zásady rovněž splňují.

([1]) Stanovisko ze dne 2. března 2000 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).
([2]) Stanovisko ze dne 26. ledna 2000 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

▼B

(7) Konkursy, vyrovnání a podobná řízení jsou vyňaty z působnosti Bruselské úmluvy z roku 1968 o příslušnosti a o výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech ([1]), ve znění úmluv o přistoupení k uvedené úmluvě ([2]).

(8) K dosažení cíle zvýšení účinnosti a zrychlení úpadkových řízení s mezinárodním dopadem je nezbytné a vhodné, aby ustanovení o příslušnosti, uznávání a rozhodném právu v této oblasti byla obsažena v právním aktu Společenství, který je závazný a přímo použitelný v členských státech.

(9) Toto nařízení by se mělo vztahovat na úpadková řízení bez ohledu na to, zda je dlužníkem fyzická nebo právnická osoba, podnikatel nebo jiný subjekt. Úpadková řízení, na která se toto nařízení vztahuje, jsou uvedena v přílohách. Úpadková řízení, která se týkají pojišťoven, úvěrových institucí, investičních podniků majících v držení finanční prostředky nebo cenné papíry třetích osob a podniků kolektivního investování, jsou z oblasti působnosti tohoto nařízení vyloučena. Tyto podniky by neměly spadat do oblasti působnosti tohoto nařízení, neboť jsou upraveny zvláštními předpisy a vnitrostátní kontrolní orgány mají do jisté míry k dispozici značné pravomoci k zásahu.

(10) Úpadkové řízení nemusí nezbytně znamenat zásah soudu a výrazu „soud“ je v tomto nařízení dán širší význam, který zahrnuje osobu nebo orgán oprávněný vnitrostátním právem zahájit úpadkové řízení. Aby toto nařízení bylo uplatňováno, musí být řízení (zahrnující úkony a formální náležitosti stanovené právními předpisy) v souladu nikoli pouze s tímto nařízením, ale musí být rovněž úředně uznáváno a mít právní účinky v členském státě, ve kterém bylo úpadkové řízení zahájeno, a být kolektivním úpadkovým řízením, které má za následek částečné nebo úplné zabavení majetku dlužníka a jmenování správce podstaty.

(11) Toto nařízení vychází ze skutečnosti, že z důvodů značných odlišností v oblasti hmotného práva není účelné zavádět úpadkové řízení s obecnou působností na celém území Společenství. Bezvýjimečné uplatňování práva státu, který řízení zahájil, by z tohoto důvodu často mohlo vést k potížím. To platí například pro v rámci Společenství značně rozdílné úpravy zajištění závazků. Navíc přednostní práva, která mají někteří věřitelé v průběhu úpadkového řízení, jsou v některých případech zcela

([1]) Úř. věst. L 299, 31.12.1972, s. 32.
([2]) Úř. věst. L 204, 2.8.1975, s. 28; Úř. věst. L 304, 30.10.1978, s. 1; Úř. věst. L 388, 31.12.1982, s. 1; Úř. věst. L 285, 3.10.1989, s. 1; Úř. věst. C 15, 15.1.1997, s. 1.

▼B

odlišná. Tuto skutečnost by mělo toto nařízení brát v úvahu jednak tím, že stanoví zvláštní pravidla pro rozhodné právo v případě zvláště závažných práv a právních vztahů (například věcná práva nebo pracovní smlouvy), a jednak tím, že souběžně s vnitrostátními řízeními, která se týkají pouze majetku nacházejícího se ve státě, ve kterém bylo řízení zahájeno, umožní rovněž hlavní úpadkové řízení s obecnou působností.

(12) Toto nařízení umožňuje zahájit hlavní úpadkové řízení ve státě, ve kterém jsou soustředěny hlavní zájmy dlužníka. Tato řízení mají obecnou platnost a vztahují se na veškerý majetek dlužníka. Za účelem ochrany různých zájmů umožňuje toto nařízení zahájit vedlejší řízení, která probíhají souběžně s hlavním řízením. Vedlejší řízení může být zahájeno v členském státě, ve kterém má dlužník provozovnu. Účinky vedlejších řízení se omezují na majetek, který se nachází v tomto státě. Potřeba jednotnosti ve Společenství je naplněna závaznými pravidly o koordinaci s hlavním řízením.

(13) Místo, kde jsou soustředěny hlavní zájmy, by mělo odpovídat místu, ze kterého dlužník obvykle své zájmy spravuje, a je proto zjistitelné třetími osobami.

(14) Toto nařízení se týká pouze řízení, ve kterých jsou hlavní zájmy dlužníka soustředěny ve Společenství.

(15) Pravidla o příslušnosti stanovená tímto nařízením stanoví pouze mezinárodní příslušnost, tj. členský stát, jehož soudy mohou zahájit úpadkové řízení. Místní příslušnost v rámci členského státu musí být upravena vnitrostátním právem dotyčného státu.

(16) Soud, který je příslušný k zahájení hlavního úpadkového řízení, by měl mít možnost nařídit od okamžiku podání návrhu na zahájení řízení předběžná a ochranná opatření. Ochranná opatření před zahájením úpadkového řízení a po jeho zahájení jsou vysoce důležitou zárukou účinnosti úpadkového řízení. V této souvislosti poskytuje toto nařízení dvě možnosti: na jedné straně by měl soud, který je příslušný k vedení hlavního úpadkového řízení, mít rovněž možnost nařídit předběžná ochranná opatření týkající se majetku nacházejícího se na území jiných členských států, na druhé straně by měl správce podstaty dočasně jmenovaný před zahájením hlavního úpadkového řízení mít v členských státech, ve kterých má dlužník provozovnu, možnost učinit ochranná opatření, která jsou podle práva těchto států možná.

(17) Před zahájením hlavního úpadkového řízení je právo na podání návrhu na zahájení úpadkového řízení v členském státě, ve kterém má dlužník provozovnu, omezeno na okruh místních věřitelů a věřitelů dlužníkovy místní provozovny, nebo na případy, kdy hlavní úpadkové řízení nemůže být zahájeno podle práva členského státu, ve kterém jsou soustředěny hlavní zájmy

▼B

dlužníka. Důvod tohoto omezení spočívá v tom, že případy, kdy je požadavek na zahájení územního úpadkového řízení uplatněn před zahájením hlavního úpadkového řízení, jsou omezeny na míru nezbytně nutnou. Pokud je hlavní úpadkové řízení zahájeno, stávají se územní řízení řízeními vedlejšími.

(18) Toto nařízení neomezuje právo navrhnout po zahájení hlavního úpadkového řízení zahájení úpadkového řízení v členském státě, ve kterém má dlužník provozovnu. Zahájení vedlejšího úpadkového řízení by měl moci navrhnout správce podstaty v hlavním řízení nebo jiná osoba oprávněná podle vnitrostátních právních předpisů tohoto členského státu.

(19) Vedlejší úpadkové řízení může vedle ochrany místních zájmů sloužit i jiným účelům. Mohou nastat případy, kdy je struktura dlužníkova majetku natolik složitá, že je obtížné spravovat jej jako jedinou jednotku, nebo jsou-li právní systémy, jichž se to týká, natolik odlišné, že mohou nastat potíže plynoucí z rozšíření účinků práva státu, ve kterém bylo řízení zahájeno, na jiné státy, ve kterých se nachází majetek. Z tohoto důvodu může správce podstaty v hlavním řízení navrhnout zahájení vedlejšího řízení, vyžaduje-li to účinná správa majetku.

(20) Hlavní úpadkové řízení a vedlejší řízení však mohou k účinnému zpeněžení celkového majetku přispět pouze v případě koordinace všech současně probíhajících řízení. Základní podmínkou je nutnost úzké spolupráce různých správců podstaty, zejména při výměně dostatečného množství informací. K zajištění rozhodující úlohy hlavního úpadkového řízení by měl mít správce podstaty v tomto řízení možnost různými způsoby zasahovat do vedlejších úpadkových řízení, která probíhají ve stejné době. Měl by mít například možnost navrhnout reorganizační plán nebo vyrovnání nebo požádat o přerušení zpeněžování majetku ve vedlejším úpadkovém řízení.

(21) Každý věřitel, který má své bydliště, obvyklé místo pobytu nebo sídlo ve Společenství, by měl mít právo přihlásit své pohledávky v kterémkoli z úpadkových řízení, která ve Společenství probíhají. Totéž by mělo platit pro správce daně a orgány sociálního zabezpečení. Pro zajištění rovného zacházení s věřiteli však musí být postupy koordinovány. Každý věřitel by měl mít možnost ponechat si trvale to, čeho v průběhu úpadkového řízení nabyl, ale k účasti na rozdělení celkového majetku v jiných řízeních je oprávněn pouze tehdy, pokud věřitelé, kteří jsou ve stejném postavení, získají stejnou poměrnou část svých nároků.

(22) Toto nařízení by mělo stanovit okamžité uznávání rozhodnutí o zahájení, vedení a skončení úpadkového řízení v oblasti jeho působnosti a rozhodnutí učiněných v přímé souvislosti s takovým úpadkovým řízením. Automatické uznávání by tedy mělo znamenat, že se účinky vyplývající z těchto řízení podle práva státu, ve kterém bylo řízení zahájeno, rozšiřují na jiné členské státy. Uznávání rozhodnutí soudů členských států se musí

▼B

zakládat na zásadě vzájemné důvěry. Důvody pro neuznání by měly být omezeny na nezbytné minimum. Podle této zásady by měl být rovněž řešen spor, kdy se soudy dvou členských států považují za příslušné k zahájení hlavního úpadkového řízení. Rozhodnutí soudu, který zahájil řízení jako první, by mělo být uznáváno v jiných členských státech, aniž by byly tyto členské státy oprávněny rozhodnutí tohoto soudu přezkoumávat.

(23) Toto nařízení stanoví v oblasti své působnosti jednotná pravidla pro kolizní normy jednotlivých států, které nahrazují předpisy mezinárodního práva soukromého jednotlivých států. Pokud není stanoveno jinak, měly by být použity právní předpisy státu, který řízení zahájil (*lex concursus*). Tato kolizní norma jednotlivých států by měla platit pro hlavní i územní řízení. *Lex concursus* určuje veškeré procesní i hmotněprávní účinky úpadkového řízení na osoby a právní vztahy. Upravuje veškeré podmínky pro zahájení, vedení a skončení úpadkového řízení.

(24) Automatické uznávání úpadkového řízení, na které se zpravidla vztahují právní předpisy státu, který řízení zahájil, se může dostat do rozporu s pravidly, na jejichž základě jsou právní úkony prováděny v jiném členském státě. K ochraně oprávněných očekávání a právní jistoty v členských státech jiných než ve státě, ve kterém bylo řízení zahájeno, by měly být přijaty určité výjimky z obecného pravidla.

(25) Zvlášť nezbytné je stanovit zvláštní úpravu odchylující se od práva státu, ve kterém bylo řízení zahájeno, v případě věcných práv, neboť ta mají při poskytování úvěrů značný význam. Základ, platnost a rozsah takového věcného práva se tedy obvykle řídí právem místa, ve kterém se věc nachází (*lex situs*), a nejsou zahájením úpadkového řízení dotčeny. Osobě, které věcné právo náleží, by mělo být tedy nadále umožněno pokračovat v uplatňování jejího práva na oddělení nebo oddělené vypořádání zajištění závazku. Podléhá-li majetek v jednom členském státě věcnému právu podle *lex situs*, ale hlavní řízení probíhá v jiném členském státě, mělo by být správci podstaty v hlavním řízení umožněno navrhnout zahájení vedlejšího řízení v místě, kde existuje věcné právo, pokud tam má dlužník provozovnu. Pokud k zahájení vedlejšího řízení nedojde, musí být přebytek z prodeje majetku, ke kterému se vztahuje věcné právo, zaplacen správci podstaty v hlavním řízení.

(26) Pokud právní předpisy státu, který řízení zahájil, nepřipouštějí započtení pohledávek, měl by být věřitel přesto oprávněn domáhat se započtení pohledávek, pokud je možné na základě práva, kterým se řídí pohledávka dlužníka, který není schopen

▼B

plnit své peněžité závazky. Tímto způsobem získá započtení pohledávek funkci určité záruky založené na právních předpisech, na které se může věřitel spoléhat v době vzniku pohledávky.

(27) Vzniká rovněž potřeba zvláštní ochrany v případě platebních systémů a finančních trhů. To platí například o vyrovnávacích dohodách a dohodách o vzájemném započtení (netting), které v takových systémech existují, jakož i o prodeji cenných papírů a záruk poskytovaných na provádění těchto transakcí upravených zejména směrnicí Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES ze dne 19. května 1998 o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry ([1]). Pro takové transakce by mělo být rozhodným pouze právo uvedeného systému nebo trhu. Toto ustanovení má zabránit možnosti, aby v případě platební neschopnosti obchodního partnera musely být změněny stanovené mechanismy pro platbu a vyrovnávání transakcí v platebních systémech a systémech vypořádání nebo na regulovaných finančních trzích členských států. Směrnice 98/26/ES obsahuje zvláštní ustanovení, která mají přednost před obecnými pravidly stanovenými tímto nařízením.

(28) Pro zajištění ochrany zaměstnanců a pracovních míst musí být účinky úpadkového řízení na trvání nebo skončení pracovního vztahu nebo na práva a povinnosti všech stran podílejících se na takovém vztahu stanoveny rozhodným právem smlouvy v souladu s obecnými kolizními normami. Jakékoli další otázky související s právními předpisy v oblasti platební neschopnosti, jako zda jsou pohledávky zaměstnanců chráněny přednostními právy a jaké právní postavení mají taková přednostní práva zaujímat, by se měly řídit právem státu, který řízení zahájil.

(29) S ohledem na obchodní záležitosti by měl být hlavní obsah rozhodnutí o zahájení řízení na žádost správce podstaty zveřejněn v ostatních členských státech. Pokud má podnik provozovnu v dotyčném členském státě, může být stanoveno povinné zveřejnění. V žádném případě však zveřejnění nesmí být podmínkou pro uznání řízení vedeného v jiném členském státě.

(30) Může nastat případ, kdy některá z dotčených osob ve skutečnosti neví, že řízení bylo zahájeno, a jedná v dobré víře způsobem, který je v rozporu s novým právním stavem. K zajištění ochrany takových osob, které uskuteční dlužníkovi platbu, kterou měly uskutečnit správci podstaty v jiném členském státě, neboť nevědí o zahájení řízení v jiném členském státě, je třeba stanovit, že tato platba má účinek zproštění závazku.

(31) Toto nařízení by mělo obsahovat přílohy, které se týkají organizace úpadkového řízení. Vzhledem k tomu, že se tyto přílohy týkají výlučně právních předpisů členských států, existují určité a oprávněné důvody pro to, aby si Rada vyhradila právo tyto přílohy měnit, a vzít tak v úvahu případné změny vnitrostátního práva členských států.

([1]) Úř. věst. L 166, 11.6.1998, s. 45.

▼B

(32) Podle článku 3 Protokolu o postavení Spojeného království a Irska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o založení Evropského společenství, oznámily Spojené království a Irsko své přání účastnit se přijímání a používání tohoto nařízení.

(33) Podle článků 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o založení Evropského společenství, se Dánsko přijímání tohoto nařízení neúčastní, a proto pro ně není závazné ani použitelné,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na kolektivní úpadková řízení, která zahrnují částečné nebo úplné zabavení majetku dlužníka a jmenování správce podstaty.

2. Toto nařízení se nevztahuje na úpadková řízení, která se týkají pojišťoven, úvěrových institucí, investičních podniků majících v držení finanční prostředky nebo cenné papíry třetích osob a podniků kolektivního investování.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

a) „úpadkovým řízením“ kolektivní řízení uvedená v čl. 1 odst. 1. Seznam těchto řízení je obsažen v příloze A;

b) „správcem podstaty“ osoba nebo subjekt, jejichž funkcí je spravovat nebo prodat majetek, který byl dlužníkovi zabaven, nebo dohlížet na správu jeho záležitostí. Seznam těchto osob a subjektů je obsažen v příloze C;

c) „likvidačním řízením“ úpadkové řízení ve smyslu písmene a) zahrnující zpeněžení majetku dlužníka, včetně případů, kdy řízení skončí vyrovnáním nebo jiným opatřením, kterým je platební neschopnost ukončena, nebo skončí pro nedostatek majetku dlužníka. Seznam těchto řízení je obsažen v příloze B;

d) „soudem“ soudní orgán nebo jiný příslušný subjekt členského státu, který je oprávněn zahájit úpadkové řízení nebo v průběhu takového řízení rozhodovat;

e) „rozhodnutím“ ve vztahu k zahájení úpadkového řízení nebo jmenování správce podstaty rozhodnutí kteréhokoli soudu příslušného takové řízení zahájit nebo jmenovat správce podstaty;

▼B

f) „okamžikem zahájení řízení“ okamžik, kdy rozhodnutí o zahájení řízení nabývá účinku, bez ohledu na to, zda se jedná o konečné rozhodnutí či nikoli;

g) „členským státem, ve kterém se nachází majetek“:

— v případě hmotného majetku členský stát, na jehož území se majetek nachází,

— v případě majetku nebo vlastnických práv nebo nároků, které musí být zapsány ve veřejném rejstříku, členský stát, pod jehož pravomoc rejstřík spadá,

— v případě pohledávek členský stát, na jehož území jsou soustředěny hlavní zájmy povinné třetí osoby ve smyslu čl. 3 odst. 1;

h) „provozovnou“ jakékoli provozní místo, kde dlužník vykonává nikoli přechodnou hospodářskou činnost za pomoci lidských a materiálních zdrojů.

Článek 3

Mezinárodní příslušnost

1. Soudy členského státu, na jehož území jsou soustředěny hlavní zájmy dlužníka, jsou příslušné k zahájení úpadkového řízení. V případě společnosti nebo právnické osoby se za místo, kde jsou soustředěny hlavní zájmy, považuje sídlo, pokud není prokázán opak.

2. Pokud jsou hlavní zájmy dlužníka soustředěny na území některého členského státu, jsou soudy jiného členského státu příslušné k zahájení úpadkového řízení proti dlužníkovi pouze tehdy, pokud má dlužník provozovnu na území tohoto členského státu. Účinky takového řízení jsou omezeny na majetek, který se nachází na území tohoto členského státu.

3. Pokud bylo úpadkové řízení zahájeno podle odstavce 1, stávají se jakákoli následná řízení podle odstavce 2 vedlejšími řízeními. Tato řízení musí být likvidačními řízeními.

4. Územní úpadková řízení uvedená v odstavci 2 mohou být zahájena před zahájením hlavního úpadkového řízení podle odstavce 1 pouze tehdy,

a) pokud úpadkové řízení podle odstavce 1 nemůže být zahájeno z důvodů stanovených právem členského státu, na jehož území jsou soustředěny hlavní zájmy dlužníka, nebo

b) pokud žádá o územní úpadkové řízení věřitel, který má bydliště, obvyklé místo pobytu nebo sídlo v členském státě, na jehož území se nachází dotyčná provozovna, nebo jehož pohledávka vznikla na základě činnosti této provozovny.

▼B

Článek 4

Rozhodné právo

1. Pokud toto nařízení nestanoví jinak, je právem rozhodným pro úpadkové řízení a jeho účinky právo toho členského státu, na jehož území bylo úpadkové řízení zahájeno (dále jen „stát, který řízení zahájil“).

2. Právo státu, který řízení zahájil, určuje podmínky pro zahájení tohoto řízení, jeho vedení a skončení. Určuje zejména,

a) proti kterým typům dlužníků může být úpadkové řízení zahájeno;

b) majetek, který tvoří část majetkové podstaty, a způsob nakládání s majetkem, který dlužník nabyl po zahájení úpadkového řízení;

c) oprávnění dlužníka a správce podstaty;

d) podmínky, za kterých může dojít k započtení pohledávek;

e) účinky úpadkového řízení na probíhající smlouvy, jejichž smluvní stranou je dlužník;

f) účinky úpadkového řízení na řízení zahájená jednotlivými věřiteli, s výjimkou probíhajících soudních řízení;

g) pohledávky, které mají být přihlášeny proti dlužníkově majetku a způsob nakládání s pohledávkami, které vznikly po zahájení úpadkového řízení;

h) pravidla pro přihlašování, prověřování a přiznávání pohledávek;

i) pravidla pro provedení rozvrhu výtěžku ze zpeněžení dlužníkova majetku, pořadí pohledávek a práv věřitelů, kteří byli částečně uspokojeni po zahájení úpadkového řízení na základě věcného práva nebo započtením pohledávek;

j) podmínky a účinky skončení úpadkového řízení, zejména vyrovnáním;

k) práva věřitelů po skončení úpadkového řízení;

l) kdo má nést náklady a výdaje vzniklé v úpadkovém řízení;

m) pravidla týkající se neplatnosti, odporovatelnosti nebo neúčinnosti právních úkonů poškozujících všechny věřitele.

Článek 5

Věcná práva třetích osob

1. Zahájením úpadkového řízení nejsou dotčena věcná práva věřitelů nebo třetích osob, pokud jde o hmotný nebo nehmotný, movitý nebo nemovitý majetek — jak jednotlivě určené věci, tak soubory věcí, jejichž složení podléhá změnám — které patří dlužníkovi a nacházejí se v okamžiku zahájení řízení na území jiného členského státu.

▼B

2. Práva uvedená v odstavci 1 jsou zejména

a) právo majetek zcizit nebo jej nechat zcizit a dosáhnout z tohoto majetku uspokojení z výnosu nebo příjmu, zejména na základě zástavního práva nebo hypotéky;

b) výhradní právo na uspokojení pohledávky, zejména právo zajištěné zástavním právem vztahujícím se k této pohledávce nebo postoupením pohledávky jako záruky;

c) právo žádat vydání nebo navrácení majetku na komkoli, v jehož držbě se nachází nebo kdo jej užívá proti vůli oprávněného;

d) věcné právo k výnosu z majetku.

3. Právo zapsané do veřejného rejstříku a vymahatelné vůči třetím osobám, podle kterého může být nabyto věcné právo ve smyslu odstavce 1, se považuje rovněž za věcné právo.

4. Odstavec 1 nevylučuje podání žaloby z důvodů neplatnosti, odporovatelnosti nebo neúčinnosti podle čl. 4 odst. 2 písm. m).

Článek 6

Započtení pohledávek

1. Zahájením úpadkového řízení nejsou dotčena práva věřitelů žádat započtení pohledávek proti pohledávkám vůči dlužníkovi, pokud toto započtení pohledávek umožňuje právo rozhodné pro pohledávky dlužníka, který není schopen plnit své peněžité závazky.

2. Odstavec 1 nevylučuje podání žaloby z důvodů neplatnosti, odporovatelnosti nebo neúčinnosti podle čl. 4 odst. 2 písm. m).

Článek 7

Výhrada vlastnictví

1. Zahájením úpadkového řízení proti kupujícímu určité věci není dotčeno právo prodávajícího založené na výhradě vlastnictví, pokud se v okamžiku zahájení řízení věc nacházela na území jiného členského státu než státu, který řízení zahájil.

2. Zahájení úpadkového řízení proti prodávajícímu věci po jejím předání nezakládá důvod pro odstoupení od této kupní smlouvy a nebrání kupujícímu v nabytí vlastnického práva, pokud se věc v okamžiku zahájení řízení nachází na území jiného členského státu než státu, který řízení zahájil.

3. Odstavce 1 a 2 nevylučují podání žaloby z důvodů neplatnosti, odporovatelnosti nebo neúčinnosti podle čl. 4 odst. 2 písm. m).

▼B

Článek 8

Smlouvy týkající se nemovitostí

Účinky úpadkového řízení na smlouvy přiznávající právo na nabytí nebo užívání nemovitostí se řídí výhradně právem členského státu, na jehož území se nemovitost nachází.

Článek 9

Platební systémy a finanční trhy

1. Aniž je dotčen článek 5, řídí se účinky úpadkového řízení na práva a povinnosti stran, které se účastní platebních systémů a systémů vypořádání nebo finančního trhu, výhradně právem členského státu vztahujícím se na takové systémy a trhy.

2. Odstavec 1 nevylučuje podání žaloby z důvodů neplatnosti, odporovatelnosti nebo neúčinnosti plateb nebo transakcí podle práva, kterým se řídí daný platební systém nebo finanční trh.

Článek 10

Pracovní smlouvy

Účinky úpadkového řízení na pracovní smlouvy a pracovněprávní vztahy se řídí výhradně právem členského státu, kterým se řídí daná pracovní smlouva.

Článek 11

Účinky na práva podléhající zápisu

Účinky úpadkového řízení na práva dlužníka k nemovitosti, plavidlu nebo letadlu, která podléhají zápisu do veřejného rejstříku, se řídí výhradně právem členského státu, pod jehož pravomoc rejstřík spadá.

Článek 12

Patenty a ochranné známky Společenství

Pro účely tohoto nařízení mohou být patenty Společenství, ochranné známky Společenství a jakákoli obdobná práva stanovená právními předpisy Společenství zahrnuta pouze do řízení podle čl. 3 odst. 1.

Článek 13

Úkony poškozující všechny věřitele

Ustanovení čl. 4 odst. 2 písm. m) se nepoužije, pokud osoba, která má prospěch z úkonu, který poškozuje všechny věřitele, prokáže, že

— je pro tento úkon rozhodné právo jiného členského státu než státu, který zahájil řízení, a

▼B

— toto právo neumožňuje žádným způsobem napadnout v daném případě dotyčný úkon.

Článek 14

Ochrana kupující třetí osoby

Pokud na základě úkonu učiněného po zahájení úpadkového řízení dlužník za úplatu zcizí

— nemovitost,

— plavidlo nebo letadlo podléhající zápisu do veřejného rejstříku nebo

— cenné papíry, jejichž zápis do zákonem stanoveného rejstříku je předpokladem jejich existence,

řídí se platnost tohoto úkonu právem členského státu, na jehož území se nemovitost nachází nebo do jehož pravomoci rejstřík spadá.

Článek 15

Účinky úpadkového řízení na probíhající soudní řízení

Účinky úpadkového řízení na probíhající soudní řízení týkající se majetku nebo práva náležejícího do majetkové podstaty se řídí právem členského státu, ve kterém se probíhající soudní řízení koná.

KAPITOLA II

UZNÁVÁNÍ ÚPADKOVÉHO ŘÍZENÍ

Článek 16

Zásady

1. Rozhodnutí o zahájení úpadkového řízení učiněné soudem členského státu, který je příslušný podle článku 3, je uznáváno ve všech ostatních členských státech od okamžiku, kdy nabude účinku ve státě, který řízení zahájil.

To platí i v případě, kdy úpadkové řízení nemůže být v jiném členském státě proti dlužníku daného typu zahájeno.

2. Uznání úpadkového řízení podle čl. 3 odst. 1 nevylučuje zahájení řízení podle čl. 3 odst. 2 soudem v jiném členském státě. Řízení zahájené později se stává vedlejším úpadkovým řízením ve smyslu kapitoly III.

Článek 17

Účinky uznání

1. Rozhodnutí o zahájení úpadkového řízení podle čl. 3 odst. 1 má bez dalších formálních náležitostí v kterémkoli jiném členském státě stejné účinky jako podle práva státu, který řízení zahájil, pokud toto nařízení nestanoví jinak a dokud ve výše uvedeném členském státě není zahájeno řízení podle čl. 3 odst. 2.

▼B

2. Účinky řízení podle čl. 3 odst. 2 nemohou být v jiných členských státech napadány. Každé omezení práv věřitele, zejména odklad platby nebo prominutí dluhu v důsledku tohoto řízení, má účinky na majetek nacházející se na území jiného členského státu pouze v případě těch věřitelů, kteří s tím vyslovili souhlas.

Článek 18

Pravomoci správce podstaty

1. Správce podstaty jmenovaný soudem příslušným podle čl. 3 odst. 1 může vykonávat veškeré pravomoci, které mu jsou svěřeny podle práva státu, který řízení zahájil, v jiném členském státě, dokud v tomto státě není zahájeno jiné úpadkové řízení nebo učiněno ochranné opatření bránící jejich výkonu na základě návrhu na zahájení úpadkového řízení v tomto státě. S výhradou článků 5 a 7 může správce podstaty zejména přemístit majetek dlužníka z území členského státu, ve kterém se nachází.

2. Správce podstaty jmenovaný soudem příslušným podle čl. 3 odst. 2 může v jiném členském státě soudní nebo mimosoudní cestou žádat, aby byl po zahájení úpadkového řízení movitý majetek přemístěn z území členského státu, který řízení zahájil, na území jiného státu. Může také v zájmu věřitelů podávat žaloby na neplatnost právního úkonu.

3. Při výkonu svých pravomocí musí správce podstaty jednat v souladu s právem členského státu, na jehož území zamýšlí jednat, zejména pokud jde o zpeněžení majetkové podstaty. Tyto pravomoci nesmějí zahrnovat donucovací opatření nebo právo rozhodovat v soudních řízeních nebo sporech.

Článek 19

Doklad o jmenování správce podstaty

Jmenování správce podstaty se dokládá ověřenou kopií originálu rozhodnutí o jeho jmenování nebo jiným osvědčením vydaným příslušným soudem.

V členském státě, na jehož území zamýšlí správce podstaty jednat, může být vyžadován překlad do úředního jazyka nebo do jednoho z úředních jazyků. Žádné ověření nebo jiné formální náležitosti se nevyžadují.

Článek 20

Vrácení výnosu a shodný podíl

1. Věřitel, kterému se po zahájení řízení podle čl. 3 odst. 1 podaří dosáhnout jakýmkoli způsobem, zejména výkonem rozhodnutí, úplného nebo částečného uspokojení svých pohledávek na úkor dlužníkova majetku nacházejícího se na území jiného členského státu, vrátí s výhradou článků 5 a 7 vše, co nabyl, správci podstaty.

▼B

2. Aby bylo zajištěno rovné zacházení s věřiteli, podílí se věřitel, který v průběhu úpadkového řízení dosáhl uspokojení části své pohledávky, na rozdělování majetku v rámci jiných řízení pouze tehdy, pokud věřitelé stejného pořadí nebo kategorie získali v těchto řízeních odpovídající podíl.

Článek 21

Zveřejnění

1. Správce podstaty může žádat, aby podstatný obsah rozhodnutí o zahájení úpadkového řízení a popřípadě i rozhodnutí o jeho jmenování bylo zveřejněno v kterémkoli jiném členském státě podle pravidel pro zveřejnění stanovených v tomto státě. Při takovém zveřejnění se uvede rovněž, který správce podstaty byl jmenován a zda se příslušnost odvozuje podle čl. 3 odst. 1 nebo čl. 3 odst. 2.

2. Každý členský stát, na jehož území má dlužník svou provozovnu, však může stanovit povinnost zveřejnění. V tom případě učiní správce podstaty nebo jakýkoli orgán k tomu zmocněný v členském státě, ve kterém bylo řízení podle čl. 3 odst. 1 zahájeno, nezbytná opatření k zajištění takového zveřejnění.

Článek 22

Zápis do veřejného rejstříku

1. Správce podstaty může žádat, aby bylo rozhodnutí o zahájení úpadkového řízení podle čl. 3 odst. 1 zapsáno do rejstříku vlastnických a souvisejících práv k nemovitostem, obchodního rejstříku nebo jakéhokoli jiného veřejného rejstříku, který je veden v jiných členských státech.

2. Každý členský stát však může vyžadovat povinný zápis. V tom případě učiní správce podstaty nebo jakýkoli orgán k tomu zmocněný v členském státě, ve kterém bylo řízení podle čl. 3 odst. 1 zahájeno, nezbytná opatření k zajištění takového zápisu.

Článek 23

Náklady

Náklady na zveřejnění a zápis podle článků 21 a 22 se považují za náklady a výdaje vzniklé v průběhu řízení.

Článek 24

Splnění závazku ve prospěch dlužníka

1. Kdo v některém členském státě splní závazek ve prospěch dlužníka, který se nachází v úpadkovém řízení zahájeném v jiném členském státě, zatímco jej měl splnit ve prospěch správce podstaty v tomto řízení, je zproštěn závazku, pokud o zahájení řízení nevěděl.

2. Pokud je takový závazek splněn před zveřejněním podle článku 21, má se za to, že osoba, která závazek splnila, nevěděla o zahájení

▼B

úpadkového řízení, pokud není prokázán opak; pokud byl závazek splněn po tomto zveřejnění, má se za to, že osoba, která závazek splnila, o zahájení řízení věděla, pokud není prokázán opak.

Článek 25

Uznávání a vykonatelnost jiných rozhodnutí

1. Rozhodnutí učiněná soudem, jehož rozhodnutí o zahájení řízení je uznáno podle článku 16, která se týkají průběhu a skončení úpadkového řízení, a vyrovnání tímto soudem schválená se rovněž uznávají bez dalších formálních náležitostí. Tato rozhodnutí jsou vykonatelná podle článků 31 až 51 (s výjimkou čl. 34 odst. 2) Bruselské úmluvy o příslušnosti a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, ve znění úmluv o přistoupení k uvedené úmluvě.

První pododstavec se rovněž vztahuje na rozhodnutí, která vyplývají přímo z úpadkového řízení, a na rozhodnutí, která s ním úzce souvisejí, i když je učinil jiný soud.

První pododstavec se rovněž vztahuje na rozhodnutí týkající se ochranných opatření, která byla učiněna po podání návrhu na zahájení úpadkového řízení.

2. Uznávání a výkon rozhodnutí jiných než uvedených v odstavci 1 se řídí úmluvou uvedenou v odstavci 1, pokud je použitelná.

3. Členské státy nejsou povinny uznávat nebo vykonávat rozhodnutí uvedená v odstavci 1, pokud by to vedlo k omezení osobní svobody nebo listovního tajemství.

Článek 26 ([1])

Veřejný pořádek

Kterýkoli členský stát může odmítnout uznat úpadkové řízení zahájené v jiném členském státě nebo výkon rozhodnutí učiněných v souvislosti s takovým řízením, pokud by byly účinky tohoto uznání nebo výkonu ve zjevném rozporu s veřejným pořádkem tohoto státu, zejména s jeho základními zásadami nebo s ústavními právy a svobodami jednotlivce.

KAPITOLA III

VEDLEJŠÍ ÚPADKOVÁ ŘÍZENÍ

Článek 27

Zahájení řízení

Zahájení řízení uvedeného v čl. 3 odst. 1 soudem členského státu, pokud je toto řízení uznáno v jiném členském státě (hlavní řízení), umožňuje v tomto jiném členském státě, jehož soud je příslušný podle čl. 3 odst. 2, zahájit vedlejší úpadkové řízení, aniž by byla

([1]) Viz prohlášení Portugalska týkající se uplatňování článků 26 a 37 (Úř. věst. C 183, 30.6.2000, s. 1).

▼B

dlužníkova platební neschopnost v tomto jiném státě zkoumána. U těchto řízení se musí jednat o řízení uvedená v příloze B. Jejich účinky se omezují na majetek dlužníka nacházející se na území tohoto jiného členského státu.

Článek 28

Rozhodné právo

Pokud toto nařízení nestanoví jinak, řídí se vedlejší řízení právem členského státu, na jehož území byla zahájena.

Článek 29

Právo podat návrh na zahájení řízení

Návrh na zahájení vedlejšího úpadkového řízení může podat:

a) správce podstaty v hlavním řízení;

b) jakákoli jiná osoba nebo orgán oprávněný podat návrh na zahájení úpadkového řízení podle práva členského státu, na jehož území je zahájení vedlejšího řízení navrhováno.

Článek 30

Záloha na náklady a výdaje

Pokud právo členského státu, na jehož území je podán návrh na zahájení vedlejšího řízení, vyžaduje, aby byl majetek dlužníka dostatečný k úplnému nebo částečnému pokrytí nákladů a výdajů řízení, může soud, pokud takový návrh obdrží, vyžadovat od žadatele poskytnutí zálohy nebo přiměřené záruky.

Článek 31

Povinnost spolupráce a sdělování informací

1. S výhradou pravidel o omezení sdělování informací jsou správce podstaty v hlavním řízení a správci podstaty ve vedlejších řízeních povinni sdělovat si vzájemně informace. Sdělí si neprodleně jakékoli informace, které mohou být významné pro jiné řízení, zejména stav přihlašování a ověřování pohledávek, a veškerá opatření zaměřená na skončení řízení.

2. S výhradou pravidel vztahujících se na jednotlivá řízení jsou správce podstaty v hlavním řízení a správci podstaty ve vedlejších řízeních povinni vzájemně spolupracovat.

3. Správce podstaty ve vedlejším řízení poskytne správci podstaty v hlavním řízení včas příležitost předložit návrhy na zpeněžení nebo vypořádání majetku ve vedlejším řízení.

▼B

Článek 32

Výkon práv věřitele

1. Kterýkoli věřitel může přihlásit svou pohledávku v hlavním nebo kterémkoli vedlejším řízení.

2. Správci podstaty v hlavním i kterémkoli vedlejším řízení přihlašují u jiného řízení pohledávky, které již byly přihlášeny v řízení, pro které byli jmenováni, za předpokladu, že je to v zájmu věřitelů v řízeních, pro která byli jmenováni, s výhradou práv věřitelů toto odmítnout nebo vzít zpět přihlášení svých pohledávek, pokud to rozhodné právo stanoví.

3. Správce podstaty v hlavním nebo vedlejším řízení je oprávněn účastnit se jiných řízení podobně jako věřitel, zejména účastnit se schůze věřitelů.

Článek 33

Pozastavení zpeněžování

1. Soud, který zahájil vedlejší řízení, zcela nebo částečně zastaví zpeněžování na žádost správce podstaty v hlavním řízení za předpokladu, že v tomto případě může od správce podstaty hlavního řízení požadovat učinění jakýchkoli vhodných opatření k zajištění zájmů věřitelů ve vedlejším řízení a určitých skupin věřitelů. Taková žádost správce podstaty může být zamítnuta pouze v případě, kdy zjevně není v zájmu věřitelů hlavního řízení. Pozastavení zpeněžování může být nařízeno až na dobu tří měsíců. Může být prodlouženo nebo obnoveno na stejné doby.

2. Soud uvedený v odstavci 1 zruší pozastavení zpeněžování:

— na žádost správce podstaty v hlavním řízení,

— z moci úřední, na žádost věřitele nebo na žádost správce podstaty ve vedlejším řízení, pokud se toto opatření nadále nejeví jako odůvodněné, zejména z hlediska zájmů věřitelů v hlavním nebo vedlejším řízení.

Článek 34

Opatření ukončující vedlejší úpadkové řízení

1. Pokud právo, kterým se řídí vedlejší řízení, umožňuje ukončit toto řízení bez likvidace záchranným plánem, vyrovnáním nebo srovnatelnými opatřeními, je správce podstaty v hlavním řízení oprávněn takové opatření navrhnout.

Skončení vedlejšího řízení opatřením uvedeným v prvním pododstavci se stává konečným pouze se souhlasem správce podstaty v hlavním řízení; může se však stát konečným i bez jeho souhlasu, pokud nejsou finanční zájmy věřitelů v hlavním řízení navrhovaným opatřením dotčeny.

2. Žádné omezení práv věřitelů, které může vyplynout z opatření uvedeného v odstavci 1 navrhovaného ve vedlejším řízení, například

▼B

odklad plateb nebo prominutí dluhu, nesmí mít bez souhlasu všech zúčastněných věřitelů účinky na dlužníkův majetek, na který se toto řízení nevztahuje.

3. Během pozastavení zpeněžování podstaty nařízeného podle článku 33 může pouze správce podstaty v hlavním řízení nebo dlužník se souhlasem tohoto správce podstaty navrhovat ve vedlejších řízeních opatření uvedená v odstavci 1 tohoto článku; žádné jiné návrhy na taková opatření se nepředkládají k hlasování nebo schválení.

Článek 35

Přebytek ve vedlejších řízeních

Pokud je po zpeněžení majetku ve vedlejších řízeních možné uspokojit veškeré pohledávky uznané v těchto řízeních, převede správce podstaty jmenovaný v těchto řízeních neprodleně jakýkoli přebytek správci podstaty v hlavním řízení.

Článek 36

Následné zahájení hlavního řízení

Pokud bylo řízení uvedené v čl. 3 odst. 1 zahájeno po zahájení řízení uvedeného v čl. 3 odst. 2 v jiném členském státě, vztahují se na dříve zahájené řízení články 31 až 35, pokud to stav tohoto řízení dovoluje.

Článek 37 ([1])

Přeměna dříve zahájených řízení

Správce podstaty v hlavním řízení může žádat, aby řízení uvedená v příloze A, která byla již dříve zahájena v jiném členském státě, byla přeměněna na likvidační řízení, pokud se prokáže, že je to v zájmu věřitelů v hlavním řízení.

Soud příslušný podle čl. 3 odst. 2 nařídí přeměnu na jedno z řízení uvedených příloze B.

Článek 38

Ochranná opatření

Pokud soud členského státu příslušný podle čl. 3 odst. 1 jmenuje dočasného správce k zajištění ochrany majetku dlužníka, je tento dočasný správce oprávněn žádat na dobu od podání návrhu na zahájení úpadkového řízení do rozhodnutí o zahájení řízení jakákoli opatření k zajištění a ochraně jakéhokoli majetku dlužníka nacházejícího se na území jiného členského státu, stanovená podle práva tohoto státu.

([1]) Viz prohlášení Portugalska týkající se uplatňování článků 26 a 37 (Úř. věst. C 183, 30.6.2000, s. 1).

▼B

KAPITOLA IV

INFORMOVÁNÍ VĚŘITELŮ A PŘIHLAŠOVÁNÍ JEJICH POHLEDÁVEK

Článek 39

Právo přihlásit pohledávky

Každý věřitel včetně správce daně a orgánů sociálního zabezpečení, který má své obvyklé místo pobytu, bydliště nebo sídlo v jiném členském státě než státě, který zahájil řízení, má právo písemně přihlásit pohledávky v úpadkovém řízení.

Článek 40

Povinnost informovat věřitele

1. Jakmile je v některém členském státě zahájeno úpadkové řízení, příslušný soud tohoto státu nebo jmenovaný správce podstaty neprodleně informují známé věřitele, kteří mají své obvyklé místo pobytu, bydliště nebo sídlo v jiných členských státech.

2. Tyto informace předané prostřednictvím individuálních oznámení obsahují zejména lhůty, sankce za nedodržení těchto lhůt, subjekt nebo orgán, u kterého se přihlašují pohledávky a jiná stanovená opatření. Toto oznámení rovněž informuje o tom, zda věřitelé, jejichž pohledávky jsou přednostní nebo zajištěné věcným právem, musí své pohledávky přihlásit.

Článek 41

Obsah přihlášených pohledávek

Věřitel zašle kopie podkladů, pokud existují, a sdělí povahu pohledávky, den jejího vzniku a její výši, jakož i to, zda ji přihlašuje přednostně, zda je zajištěna věcnou zárukou nebo zda se uplatňuje s ohledem na pohledávku výhrada vlastnictví, a na který majetek se vztahuje záruka, jíž se dovolává.

Článek 42

Jazyky

1. Informace uvedené v článku 40 se poskytují v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků státu, který řízení zahájil. Z tohoto důvodu se používá formulář se záhlavím „Výzva k přihlášení pohledávky. Závazné lhůty“ ve všech úředních jazycích orgánů Evropské unie.

2. Každý věřitel, který má své obvyklé místo pobytu, bydliště nebo sídlo v jiném členském státě než státě, který zahájil řízení, může svou pohledávku přihlásit v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků tohoto jiného státu. V tomto případě však musí formulář obsahovat

▼B

alespoň záhlaví „Přihlášení pohledávky“ v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků státu, který řízení zahájil. Kromě toho může být požádán o poskytnutí překladu do úředního jazyka nebo do jednoho z úředních jazyků státu, který řízení zahájil.

KAPITOLA V

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 43

Časová působnost

Ustanovení tohoto nařízení se vztahují pouze na úpadková řízení zahájená po vstupu tohoto nařízení v platnost. Úkony dlužníka učiněné před vstupem tohoto nařízení v platnost se i nadále řídí právem, které se na ně vztahovalo v době, kdy byly učiněny.

Článek 44

Vztah k mezinárodním smlouvám

1. Toto nařízení nahrazuje poté, co vstoupí v platnost, pokud jde o věci zde uvedené, ve vztazích mezi členskými státy mezinárodní smlouvy uzavřené mezi dvěma nebo více členskými státy, zejména:

a) Smlouvu mezi Belgií a Francií o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí, rozhodčích nálezů a veřejných listin, podepsanou v Paříži dne 8. července 1899;

b) Smlouvu mezi Belgií a Rakouskem o konkursu, vyrovnání a pozastavení plateb (s dodatkovým protokolem ze dne 13. června 1973), podepsanou v Bruselu dne 16. července 1969;

c) Smlouvu mezi Belgií a Nizozemskem o územní příslušnosti, úpadku a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí, rozhodčích nálezů a veřejných listin, podepsanou v Bruselu dne 28. března 1925;

d) Smlouvu mezi Německem a Rakouskem o konkursu a vyrovnání, podepsanou ve Vídni dne 25. května 1979;

e) Smlouvu mezi Francií a Rakouskem o příslušnosti, uznávání a výkonu rozhodnutí v úpadkovém řízení, podepsanou ve Vídni dne 27. února 1979;

f) Smlouvu mezi Francií a Itálií o výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, podepsanou v Římě dne 3. června 1930;

g) Smlouvu mezi Itálií a Rakouskem o konkursu a vyrovnání, podepsanou v Římě dne 12. července 1977;

h) Smlouvu mezi Nizozemským královstvím a Spolkovou republikou Německo o vzájemném uznávání a výkonu soudních rozhodnutí a jiných titulů pro výkon rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, podepsanou v Haagu dne 30. srpna 1962;

▼B

i) Smlouvu mezi Spojeným královstvím a Belgickým královstvím o vzájemném výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, s protokolem, podepsanou v Bruselu dne 2. května 1934;

j) Úmluvu mezi Dánskem, Finskem, Norskem, Švédskem a Islandem o konkursním řízení, podepsanou v Kodani dne 7. listopadu 1933;

k) Evropskou úmluvu o některých mezinárodních aspektech konkursního řízení, podepsanou v Istanbulu dne 5. června 1990;

▼A1

l) Úmluvu mezi Federativní lidovou republikou Jugoslávií a Řeckým královstvím o vzájemném uznání a výkonu soudních rozhodnutí, podepsanou v Aténách dne 18. června 1959;

m) Dohodu mezi Federativní lidovou republikou Jugoslávií a Rakouskou republikou o vzájemném uznání a výkonu arbitrážních nálezů a arbitrážních urovnání ve věcech obchodních, podepsanou v Bělehradě dne 18. března 1960;

n) Úmluvu mezi Federativní lidovou republikou Jugoslávií a Italskou republikou o vzájemné soudní spolupráci ve věcech občanských a správních, podepsanou v Římě dne 3. prosince 1960;

o) Dohodu mezi Socialistickou federativní republikou Jugoslávií a Belgickým královstvím o soudní spolupráci ve věcech občanských a obchodních, podepsanou v Bělehradu dne 24. září 1971;

p) Úmluvu mezi vládami Jugoslávie a Francie o uznání a výkonu soudních rozhodnutí ve věcech občanských a obchodních, podepsanou v Paříži dne 18. května 1971;

q) Dohodu mezi Československou socialistickou republikou a Řeckou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních, podepsanou v Aténách dne 22. října 1980, dosud platnou mezi Českou republikou a Řeckem;

r) Dohodu mezi Československou socialistickou republikou a Kyperskou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních, podepsanou v Nikósii dne 23. dubna 1982, dosud platnou mezi Českou republikou a Kyprem;

s) Smlouvu mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Francouzské republiky o právní pomoci, uznání a výkonu rozhodnutí ve věcech občanských, rodinných a obchodních, podepsanou v Paříži dne 10. května 1984, dosud platnou mezi Českou republikou a Francií;

t) Smlouvu mezi Československou socialistickou republikou a Italskou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních, podepsanou v Praze dne 6. prosince 1985, dosud platnou mezi Českou republikou a Itálií;

u) Dohodu mezi Lotyšskou republikou, Estonskou republikou a Litevskou republikou o právní pomoci a právních vztazích, podepsanou v Tallinnu dne 11. listopadu 1992;

v) Dohodu mezi Estonskem a Polskem o poskytování právní pomoci a právních vztazích ve věcech občanských, pracovních a trestních, podepsanou v Tallinnu dne 27. listopadu 1998;

w) Dohodu mezi Litevskou republikou a Polskou republikou o právní pomoci a právních vztazích ve věcech občanských, rodinných, pracovních a trestních, podepsanou ve Varšavě dne 26. ledna 1993;

▼M3

x) Úmluvu mezi Rumunskou socialistickou republikou a Řeckou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních a její protokoly, podepsané v Bukurešti dne 19. října 1972;

y) Úmluvu mezi Rumunskou socialistickou republikou a Francouzskou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a obchodních, podepsanou v Paříži dne 5. listopadu 1974;

z) Dohodu mezi Bulharskou lidovou republikou a Řeckou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních, podepsanou v Aténách dne 10. dubna 1976;

aa) Dohodu mezi Bulharskou lidovou republikou a Kyperskou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních, podepsanou v Nikósii dne 29. dubna 1983;

ab) Dohodu mezi vládou Bulharské lidové republiky a vládou Francouzské republiky o vzájemné právní pomoci ve věcech občanských, podepsanou v Sofii dne 18. ledna 1989;

ac) Smlouvu mezi Rumunskem a Českou republikou o soudní spolupráci ve věcech občanských, podepsanou v Bukurešti dne 11. července 1994;

ad) Smlouvu mezi Rumunskem a Polskem o právní pomoci a právních vztazích ve věcech občanských, podepsanou v Bukurešti dne 15. května 1999.

▼B

2. Mezinárodní smlouvy uvedené v odstavci 1 se i nadále použijí na řízení, která byla zahájena před vstupem tohoto nařízení v platnost.

3. Toto nařízení se nepoužije:

a) v žádném členském státě, pokud je ve věcech úpadku neslučitelné se závazky vyplývajícími z mezinárodní smlouvy uzavřené tímto státem s jednou nebo více třetími zeměmi před vstupem tohoto nařízení v platnost;

b) ve Spojeném království Velké Británie a Severního Irska, pokud je ve věcech úpadku a likvidace společností v platební neschopnosti neslučitelné se závazky vyplývajícími z jakýchkoli ujednání v rámci Britského společenství národů použitelnými v době vstupu tohoto nařízení v platnost.

Článek 45

Změna příloh

Z podnětu některého z členů nebo na návrh Komise může Rada kvalifikovanou většinou měnit přílohy.

Článek 46

Zprávy

Nejpozději 1. června 2012 a poté každých pět let předloží Komise Evropskému parlamentu, Radě a Hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o uplatňování tohoto nařízení. V případě potřeby bude zpráva doprovázena návrhem na změnu tohoto nařízení.

▼B

Článek 47

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 31. května 2002.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvou o založení Evropského společenství.

▼**M9**

PŘÍLOHA A

Úpadková řízení uvedená v čl. 2 písm. a)

BELGIQUE/BELGIË

— Het faillissement/La faillite,

— De gerechtelijke reorganisatie door een collectief akkoord/La réorganisation judiciaire par accord collectif,

— De gerechtelijke reorganisatie door overdracht onder gerechtelijk gezag/La réorganisation judiciaire par transfert sous autorité de justice,

— De collectieve schuldenregeling/Le règlement collectif de dettes,

— De vrijwillige vereffening/La liquidation volontaire,

— De gerechtelijke vereffening/La liquidation judiciaire,

— De voorlopige ontneming van beheer, bepaald in artikel 8 van de faillissementswet/Le dessaisissement provisoire, visé à l'article 8 de la loi sur les faillites,

БЪЛГАРИЯ

— Производство по несъстоятелност,

ČESKÁ REPUBLIKA

— Konkurs,

— Reorganizace,

— Oddlužení,

DEUTSCHLAND

— Das Konkursverfahren,

— Das gerichtliche Vergleichsverfahren,

— Das Gesamtvollstreckungsverfahren,

— Das Insolvenzverfahren,

EESTI

— Pankrotimenetlus,

ÉIRE/IRELAND

— Compulsory winding-up by the court,

— Bankruptcy,

— The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent,

— Winding-up in bankruptcy of partnerships,

— Creditors' voluntary winding-up (with confirmation of a court),

— Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution,

— Company examinership,

— Debt Relief Notice,

▼M9

— Debt Settlement Arrangement,

— Personal Insolvency Arrangement,

ΕΛΛΑΔΑ

— Η πτώχευση,

— Η ειδική εκκαθάριση εν λειτουργία,

— Σχέδιο αναδιοργάνωσης,

— Απλοποιημένη διαδικασία επί πτωχεύσεων μικρού αντικειμένου,

ESPAÑA

— Concurso,

FRANCE

— Sauvegarde,

— Redressement judiciaire,

— Liquidation judiciaire,

HRVATSKA

— Stečajni postupak,

ITALIA

— Fallimento,

— Concordato preventivo,

— Liquidazione coatta amministrativa,

— Amministrazione straordinaria,

ΚΥΠΡΟΣ

— Υποχρεωτική εκκαθάριση από το Δικαστήριο,

— Εκούσια εκκαθάριση από μέλη,

— Εκούσια εκκαθάριση από πιστωτές

— Εκκαθάριση με την εποπτεία του Δικαστηρίου,

— Διάταγμα Παραλαβής και πτώχευσης κατόπιν Δικαστικού Διατάγματος,

— Διαχείριση της περιουσίας προσώπων που απεβίωσαν αφερέγγυα,

LATVIJA

— Tiesiskās aizsardzības process,

— Juridiskās personas maksātnespējas process,

— Fiziskās personas maksātnespējas process,

LIETUVA

— Įmonės restruktūrizavimo byla,

— Įmonės bankroto byla,

— Įmonės bankroto procesas ne teismo tvarka,

— Fizinio asmens bankroto byla,

▼**M9**

LUXEMBOURG

— Faillite,

— Gestion contrôlée,

— Concordat préventif de faillite (par abandon d'actif),

— Régime spécial de liquidation du notariat,

— Procédure de règlement collectif des dettes dans le cadre du surendettement,

MAGYARORSZÁG

— Csődeljárás,

— Felszámolási eljárás,

MALTA

— Xoljiment,

— Amministrazzjoni,

— Stralċ volontarju mill-membri jew mill-kredituri,

— Stralċ mill-Qorti,

— Falliment f'każ ta' negozjant,

NEDERLAND

— Het faillissement,

— De surséance van betaling,

— De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

ÖSTERREICH

— Das Konkursverfahren (Insolvenzverfahren),

— Das Sanierungsverfahren ohne Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),

— Das Sanierungsverfahren mit Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),

— Das Schuldenregulierungsverfahren,

— Das Abschöpfungsverfahren,

— Das Ausgleichsverfahren,

POLSKA

— Postępowanie naprawcze,

— Upadłość obejmująca likwidację,

— Upadłość z możliwością zawarcia układu,

PORTUGAL

— Processo de insolvência,

— Processo especial de revitalização,

ROMÂNIA

— Procedura insolvenței,

— Reorganizarea judiciară,

— Procedura falimentului,

▼**M9**

SLOVENIJA

— Stečajni postopek,

— Skrajšani stečajni postopek,

— Postopek prisilne poravnave,

— Prisilna poravnava v stečaju,

SLOVENSKO

— Konkurzné konanie,

— Reštrukturalizačné konanie,

SUOMI/FINLAND

— Konkurssi/konkurs,

— Yrityssaneeraus/företagssanering,

SVERIGE

— Konkurs,

— Företagsrekonstruktion,

UNITED KINGDOM

— Winding-up by or subject to the supervision of the court,

— Creditors' voluntary winding-up (with confirmation by the court),

— Administration, including appointments made by filing prescribed documents with the court,

— Voluntary arrangements under insolvency legislation,

— Bankruptcy or sequestration.

▼**M9**

PŘÍLOHA B

Likvidační řízení uvedená v čl. 2 písm. c)

BELGIQUE/BELGIË

— Het faillissement/La faillite,

— De vrijwillige vereffening/La liquidation volontaire,

— De gerechtelijke vereffening/La liquidation judiciaire,

— De gerechtelijke reorganisatie door overdracht onder gerechtelijk gezag/La réorganisation judiciaire par transfert sous autorité de justice,

БЪЛГАРИЯ

— Производство по несъстоятелност,

ČESKÁ REPUBLIKA

— Konkurs,

DEUTSCHLAND

— Das Konkursverfahren,

— Das Gesamtvollstreckungsverfahren,

— Das Insolvenzverfahren,

EESTI

— Pankrotimenetlus,

ÉIRE/IRELAND

— Compulsory winding-up,

— Bankruptcy,

— The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent,

— Winding-up in bankruptcy of partnerships,

— Creditors' voluntary winding-up (with confirmation of a court),

— Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution,

ΕΛΛΑΔΑ

— Η πτώχευση,

— Η ειδική εκκαθάριση,

— Απλοποιημένη διαδικασία επί πτωχεύσεων μικρού αντικειμένου,

ESPAÑA

— Concurso,

FRANCE

— Liquidation judiciaire,

HRVATSKA

— Stečajni postupak,

▼**M9**

ITALIA

— Fallimento,

— Concordato preventivo,

— Liquidazione coatta amministrativa,

— Amministrazione straordinaria,

ΚΥΠΡΟΣ

— Υποχρεωτική εκκαθάριση από το Δικαστήριο,

— Εκκαθάριση με την εποπτεία του Δικαστηρίου,

— Εκούσια εκκαθάριση από πιστωτές, με επιβεβαίωση του Δικαστηρίου,

— Πτώχευση,

— Διαχείριση της περιουσίας προσώπων που απεβίωσαν αφερέγγυα,

LATVIJA

— Juridiskās personas maksātnespējas process,

— Fiziskās personas maksātnespējas process,

LIETUVA

— Įmonės bankroto byla,

— Įmonės bankroto procesas ne teismo tvarka,

LUXEMBOURG

— Faillite,

— Régime spécial de liquidation du notariat,

— Liquidation judiciaire dans le cadre du surendettement,

MAGYARORSZÁG

— Felszámolási eljárás,

MALTA

— Stralċ volontarju,

— Stralċ mill-Qorti,

— Falliment inkluż il-ħruġ ta' mandat ta' qbid mill-Kuratur f'każ ta' negozjant fallut,

NEDERLAND

— Het faillissement,

— De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

ÖSTERREICH

— Das Konkursverfahren (Insolvenzverfahren),

POLSKA

— Upadłość obejmująca likwidację,

PORTUGAL

— Processo de insolvência,

▼**M9**

ROMÂNIA

— Procedura falimentului,

SLOVENIJA

— Stečajni postopek,

— Skrajšani stečajni postopek,

SLOVENSKO

— Konkurzné konanie,

SUOMI/FINLAND

— Konkurssi/konkurs,

SVERIGE

— Konkurs,

UNITED KINGDOM

— Winding-up by or subject to the supervision of the court,

— Winding-up through administration, including appointments made by filing prescribed documents with the court,

— Creditors' voluntary winding-up (with confirmation by the court),

— Bankruptcy or sequestration.

▼**M9**

PŘÍLOHA C

Správci podstaty uvedení v čl. 2 písm. b)

BELGIQUE/BELGIË

— De curator/Le curateur,

— De gedelegeerd rechter/Le juge-délégué,

— De gerechtsmandataris/Le mandataire de justice,

— De schuldbemiddelaar/Le médiateur de dettes,

— De vereffenaar/Le liquidateur,

— De voorlopige bewindvoerder/L'administrateur provisoire,

БЪЛГАРИЯ

— Назначен предварително временен синдик,

— Временен синдик,

— (Постоянен) синдик,

— Служебен синдик,

ČESKÁ REPUBLIKA

— Insolvenční správce,

— Předběžný insolvenční správce,

— Oddělený insolvenční správce,

— Zvláštní insolvenční správce,

— Zástupce insolvenčního správce,

DEUTSCHLAND

— Konkursverwalter,

— Vergleichsverwalter,

— Sachwalter (nach der Vergleichsordnung),

— Verwalter,

— Insolvenzverwalter,

— Sachwalter (nach der Insolvenzordnung),

— Treuhänder,

— Vorläufiger Insolvenzverwalter,

EESTI

— Pankrotihaldur,

— Ajutine pankrotihaldur,

— Usaldusisik,

▼M9

ÉIRE/IRELAND

— Liquidator,

— Official Assignee,

— Trustee in bankruptcy,

— Provisional Liquidator,

— Examiner,

— Personal Insolvency Practitioner,

— Insolvency Service,

ΕΛΛΑΔΑ

— Ο σύνδικος,

— Ο εισηγητής,

— Η επιτροπή των πιστωτών,

— Ο ειδικός εκκαθαριστής,

ESPAÑA

— Administradores concursales,

FRANCE

— Mandataire judiciaire,

— Liquidateur,

— Administrateur judiciaire,

— Commissaire à l'exécution du plan,

HRVATSKA

— Stečajni upravitelj,

— Privremeni stečajni upravitelj,

— Stečajni povjerenik,

— Povjerenik,

ITALIA

— Curatore,

— Commissario giudiziale,

— Commissario straordinario,

— Commissario liquidatore,

— Liquidatore giudiziale,

ΚΥΠΡΟΣ

— Εκκαθαριστής και Προσωρινός Εκκαθαριστής,

— Επίσημος Παραλήπτης,

— Διαχειριστής της Πτώχευσης,

▼**M9**

LATVIJA

— Maksātnespējas procesa administrators,

LIETUVA

— Bankroto administratorius,

— Restruktūrizavimo administratorius,

LUXEMBOURG

— Le curateur,

— Le commissaire,

— Le liquidateur,

— Le conseil de gérance de la section d'assainissement du notariat,

— Le liquidateur dans le cadre du surendettement,

MAGYARORSZÁG

— Vagyonfelügyelő,

— Felszámoló,

MALTA

— Amministratur Proviżorju,

— Riċevitur Uffiċjali,

— Stralċjarju,

— Manager Speċjali,

— Kuraturi f'każ ta' proċeduri ta' falliment,

NEDERLAND

— De curator in het faillissement,

— De bewindvoerder in de surséance van betaling,

— De bewindvoerder in de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

ÖSTERREICH

— Masseverwalter,

— Sanierungsverwalter,

— Ausgleichsverwalter,

— Besonderer Verwalter,

— Einstweiliger Verwalter,

— Sachwalter,

— Treuhänder,

— Insolvenzgericht,

— Konkursgericht,

▼**M9**

POLSKA

— Syndyk,

— Nadzorca sądowy,

— Zarządca,

PORTUGAL

— Administrador de insolvência,

— Administrador judicial provisório,

ROMÂNIA

— Practician în insolvență,

— Administrator judiciar,

— Lichidator,

SLOVENIJA

— Upravitelj prisilne poravnave,

— Stečajni upravitelj,

— Sodišče, pristojno za postopek prisilne poravnave,

— Sodišče, pristojno za stečajni postopek,

SLOVENSKO

— Predbežný správca,

— Správca,

SUOMI/FINLAND

— Pesänhoitaja/boförvaltare,

— Selvittäjä/utredare,

SVERIGE

— Förvaltare,

— Rekonstruktör,

UNITED KINGDOM

— Liquidator,

— Supervisor of a voluntary arrangement,

— Administrator,

— Official Receiver,

— Trustee,

— Provisional Liquidator,

— Judicial factor.